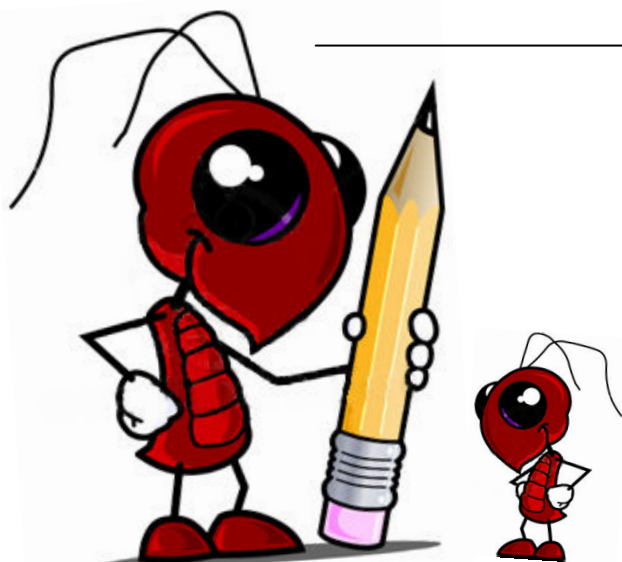

MAREC / 2011

MRAVENISKO

číslo 7 ■ ročník 1.

*Súkromná základná škola
pre žiakov so všeobecným
intelektovým nadaním
Bajkalská 20,
BRATISLAVA*

www.szsbaikalska.sk

*Tlačená verzia časopisu vychádza vďaka
dobrovoľnému finančnému príspevku
spoločnosti ESET, s r.o.*

*a rodičov detí
triedy Ants.
Ďakujeme!*

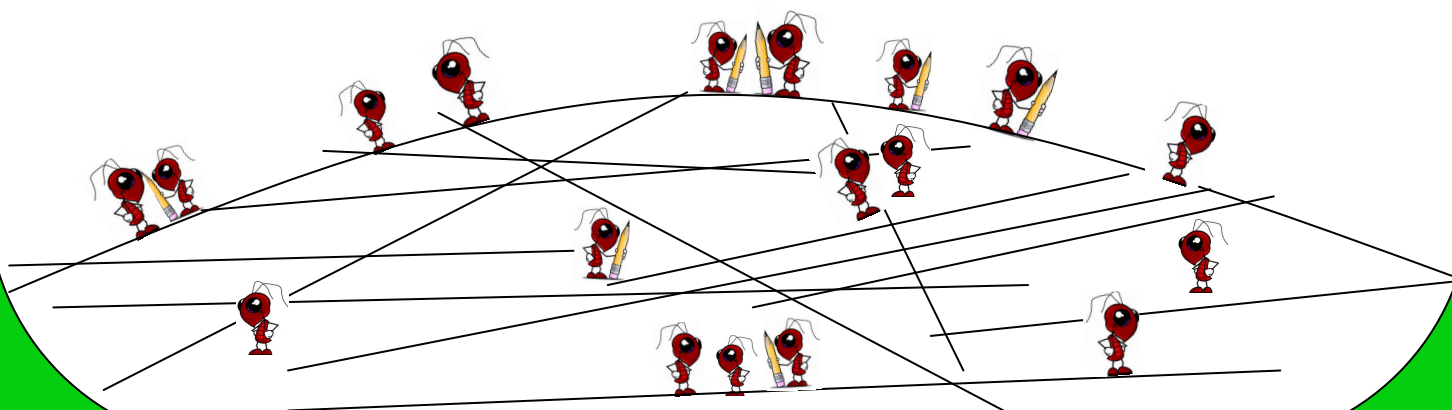
V TOMTO ČÍSLE:

KARNEVAL

ŠPORTOVÁ GYMNASTIKA

BESEDA S JÁNOM ULIČIANSKYM

KOMIKS

OBSAH / PRÍHOVOR

- Karneval 3
- Športová gymnastika 5
- Beseda s J.Uličianskym 6-7
- Krokodíl 8
- Jarné prázdniny 9-10
- Komiks 12

Milí čitatelia,

ani sme sa nenazdali a máme tu marcové číslo nášho školského časopisu Mravenisko. Už jeho sýtozelená farba evokuje zmenu. Zmenu ročného obdobia, zmenu teploty vzduchu, zmeny v prírode, ba dokonca aj zmenu času.

Príroda sa znovu prebúda a nás opäť čaká veľa práce, no verím, že po dlhej zime sa nám bude pracovať akosi ľahšie – svižnejšie.

Marec je aj mesiacom knihy. Kniha je už oddávna spoľahlivým priateľom človeka. Pamätám si, ako nám na hodinách slovenského jazyka čítavala moja pani učiteľka Edita. S obdivom sme ju počúvali a nemohli sa dočkať chvíle, kedy budeme vedieť prečítať rozprávku my jej. Tá chvíľa nakoniec prišla a radosť z prečítaného mi zostala dodnes. Teší ma, že detská kniha a detské časopisy si našli pevné miesto aj v srdciach našich malých školákov. Ved' koľko niektorým trvalo, kým sa naučili všetky písmená! Koľko im trvalo, kým sa naučili správne čítať! Dnes už poznajú všetky písmená a čítajú jedna radosť. Nielen z povinnosti, ale aj pre zábavu.

Zmeny čakajú aj náš prvostupniarsky časopis. Prispievateľmi boli doteraz len druháci – Ants, lebo v tejto triede sa zrodila myšlienka na jeho vydávanie. A aj z podstatnejšieho, jednoduchého dôvodu. Boli jedinými žiakmi našej novej školy, ktorí prispievať dokázali. Teší ma, že sa s prichádzajúcou jarou naša pisateľská aj čitateľská rodina rozrástla a na stránkach Mraveniska dnes vítam už aj Dots – našich prvákov. Odteraz je nás prispievateľov teda viac a verím, že aj príspevky našich najmladších žiakov príjemne oživia strany nášho periodika.

Všetkým prispievateľom želám veľa chuti do písania a nám všetkým, malým aj veľkým, želám príjemné prebudenie sa do najsviežejšieho ročného obdobia.

REDAKCIA

Šéfredaktorka: Viera Dršková
Grafická úprava: Miroslav Rapant
Jazyková korektúra: Magdaléna Krchlíková

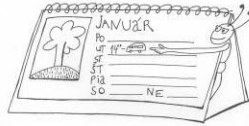
Prispievatelia: Tereza Golianová, Laura Herbecová, Gregor Kočan, Juraj Krajčík, Laura Kupková, Laura Isabel Lešová, Lucka Ličáková, Lukáš Lipka, Leonard Mohňanský, Júlia Moncmanová, David Ormandy, Oliver Pučík, Emma Sekulová, Lucia Simonidesová, Pavol Šťastný, Martin Štěpánek

Spolupracovali: Soňa Lesáková a Ivana Repová

Obálka a fotografie: Miroslav Rapant

Miro Rapant

AKCIE MESIACA

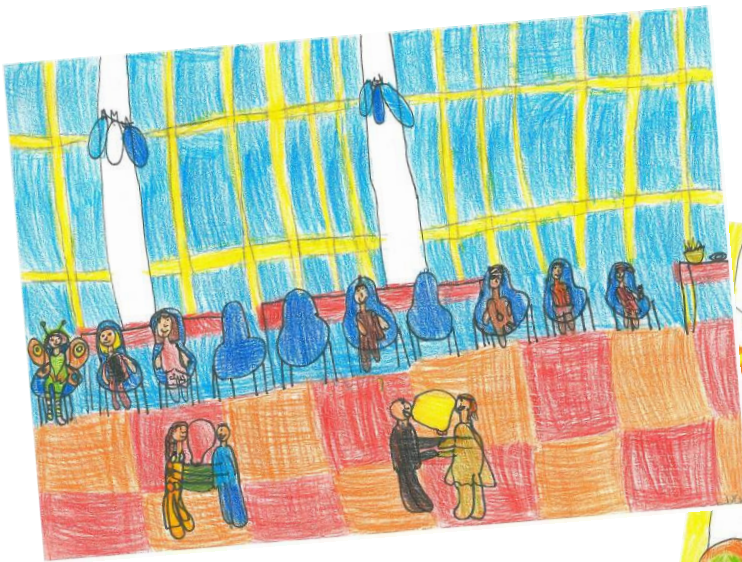
KARNEVAL

Vo štvrtok sme mali v škole karneval. Petra nám vyzdobila jedáleň a my deti sme sa už nevedeli dočkať, ako predstavíme svoje masky. Usadili sme sa na stoličkách a konečne mohlo predstavenie začať. Mne sa veľmi páčili mimozemšťan, Hannah Montana, tanečnice, sprejer, žirafa, Spiderman a Indián. Aby bola na karnevale zábava, Vlado nám vymyslel niekoľko súťaží. Najväčší úspech mal stoličkový tanec, a tiež

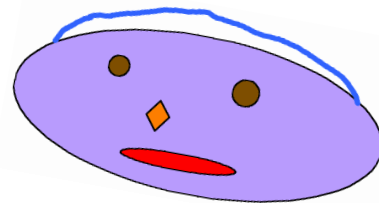

súťaž, na ktorej sme vyhadzovali ping-pongovú loptičku na rakete. Vyhral ten, komu sa najdlhšie darilo loptičku odrážať. Zaujímavá bola tiež súťaž dvojíc, ktoré čelami pritláčali balón a pritom tancovali. Komu balón spadol, ten prehral. Víťazi súťaží dostali odmeny. Aby sme neboli hladní, rodičia nám pripravili malé pohostenie. Na záver bol tanec, na ktorom vyberali najkrajšiu masku. Veľmi ma potešilo, že sa moja maska, motýľ s veľkými krídlami, všetkým páčila a vyhrala. Na karnevale bola výborná zábava a bol to pre všetkých, a zvlášť pre mňa, veľmi príjemný deň.

Lucia Ličáková, 1. D

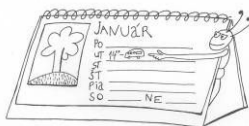
Lucia Ličáková, 1. D

Juraj Krajčík, 1. D

AKCIE MESIACA

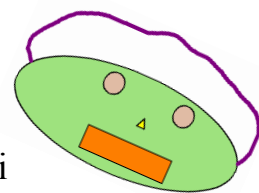

KARNEVAL

Karneval sme mali vo štvrtok pred jarnými prázdninami. Konal sa v jedálni našej školy. Zúčastnili sa ho žiaci z tried Dots a Ants. Všetci prišli v maskách. Boli tam masky: maliar, hokejista, nindža, motýľ, sprejer, tanečnice, princezné a víly. Najkrajšie masky boli hokejista, mačací detektív, maliar a majstri srandy. Tieto masky dostali aj cenu.

Všetky masky potom tancovali a neskôr sme aj súťažili. A úplne nakoniec sme mali stoličkový tanec.

Martin Štěpánek, 1. D

Tereza Golianová, 1. D

Pavol Šťastný, 1. D

MAREC

- 3. – 15. 3. – tvorba 7. čísla časopisu Mravenisko
- 1. 3. – účasť žiakov na literárnej súťaži Hviezdoslavov Kubín – Ants
- 2. 3. – exkurzia v SHMÚ na Kolibe – Ants
- 9. 3. – Deň otvorených dverí
- marec – „Čítam, čítaš...“ prezentácia kníh spojená s výstavou – Dots
- 22.3. – Rozprávkové vretienko, triedne kolo súťaže – Dots
- 29.3 – návšteva Staromestskej knižnice – Ants
- 31. 3. – Interaktívna výstava hračiek, Kaleidoskop – Ants

Viac sa o marcových akciách našej triedy dozviete v budúcom čísle.

ZÁĽUBY

ŠPORTOVÁ GYMNASTIKA

V štyroch rokoch som začala chodiť na gymnastiku do prípravky. Mojm vzorom boli staršie šikovné dievčatá, volala som ich *šikovnice*. Už skoro rok chodím cvičiť s nimi, vybrala ma medzi ne pani trénerka. Trénujem 19 hodín týždenne. Každý tréning začíname rozcvičkou, posilňujeme, nacvičujeme zostavy na preteky a stále sa učíme nové prvky (araby, šprajcky, saltá, premety, fliky, roundaty). Trénujeme štyri zostavy – bradlá, kladina, preskok a prostné, ktoré cvičíme na *akrobe* a *daroške*. Moja pani trénerka sa volá Nad'a Miklošová. Je prísna, pretože nás chce veľa naučiť. Zbožňujem preteky. Pred každými pretekmi ma mamička pekne učeše a môžem si obliecť môj krásny obľúbený dres. Najväčší zážitok pre mňa je, keď stojím na stupienku víťazov a dávajú mi diplom a medailu. Moje prvé preteky boli *Slovenský pohár* v Bratislave, skončila som na 6. mieste. Na *Majstrovstvách Slovenska* v športovej gymnastike som sa umiestnila na 3. mieste. Gymnastika ma baví natoľko, že aj večer doma robím stojky, mlynské kolá a váhy. Mojm vzorom je Ivanka Kováčová, ktorá sa zúčastnila na olympijských hrách v Číne.

Lucia Simonidesová, 1. D

KARATE

Moje záľuby sú kreslenie, čítanie kníh, počítačové hry, ale najviac sa mi páči karate. Karate je japonské bojové umenie. Chodím do klubu RAPID a cvičí nás tréner Ján Longa. Tréningy mávam 4-krát do týždňa. Najviac sa mi páči to, že sa tam učíme nové údery, kopy, bloky, kata, kumite, sparing. Ďalej tam robíme kliky, sklápačky, strečing a všeličo iné... Mne sa to páči a už mám pás so žltými koncami. Vo februári som bol na svojej prvej súťaži, kde som cvičil *kata*. Skončil som na 4. mieste. V marci sa chystám na druhú súťaž. Ak sa umiestním do 3. miesta, tak postupujem na *Majstrovstvá Slovenska*. Držte mi palce. ☺

Juraj Krajčík, 1. D

BESEDA S JÁNOM ULIČIANSKYM

Spisovateľ, dramatik, dramaturg, režisér a vysokoškolský pedagóg. Narodil sa 29. októbra 1955 v Bratislave. Vyštudoval dramaturgiu a réžiu bábkového divadla na DAMU v Prahe. Sedem rokov sa profesionálne venoval réžii v bábkovom divadle. Dvadsať rokov pracoval ako dramaturg hier pre deti a mládež v Slovenskom rozhlase v Bratislave.

V súčasnosti pôsobí ako vysokoškolský pedagóg na VŠMU v Bratislave.

Kedy sa narodila Malá princezná, keď mala rokov v tom čase, keď si hľadala mamu a postieľku s nebesami?

Dohodli sme sa, že Malá princezná sa narodila 2. februára, teda v deň, kedy sme mali spoločnú besedu. V príbehu však vystupuje ako šesťročné dievčatko. To preto, aby už mohla klásť všetečné otázky.

Začiatok príbehu sa odohráva v zaseknutom výťahu. Prečo? Vám sa to niekedy stalo?

Je to podobná situácia, ako keď sa letcovi v Malom princovi pokazilo lietadlo uprostred púšte. V pokazenom výťahu som sa už ocitol, ale počas tej poruchy ma nenavštívil nijaký duch.

Prečo Malá princezná prechádza cez steny? Prečo bola Malá princezná duch? Videli ju aj susedky?

Malá princezná bola v čase, kedy chcela nájsť svoju postieľku s nebesami, naozaj niekde medzi „neбом a zemou“, takže bola niečo ako duchovná bytosť. Preto jej nerobilo problém prechádzať cez steny. Susedky ju videli, inak by sa s ňou nemohli rozprávať.

Kto je vo vašom okolí taký ako pani Perfektná?

Ja som býval voľakedy „pán Perfektný“, ale už som z toho, našťastie, vyrástol.

Prečo má trojmama každé dieťa s iným mužom? Ako by sa 1-ka, 2-ka, 3-ka volali, keby nebol futbal?

Niekedy sa stane, že ľudia hľadajú toho pravého partnera tak dlho, až ostanú nakoniec sami. To bol asi aj prípad našej trojmamy. Tej aspoň ostali traja schopní synovia. Ak by som im nedal mená podľa čísel na dresoch, asi by sa volali Pankrác, Servác a Bonifác.

Malá princezná sa na svojej ceste stretáva s rôznymi ľuďmi. Prečo ste ju zaviedli aj do veštiarne?

Z rozprávok je známe, že pri každom narodení princeznej musia byť nejaké sudičky. No a dnes ich nahrádzajú všelijaké veštice, ktoré sa tvária, že dokážu predpovedať ľudský osud, teda to, čo nás v budúcnosti postretne. Mne, napríklad ktosi vyveštil, že budem mať doma ryšavého kocúra. A stalo sa! Jedného dňa si na mňa počkal na ulici.

Kde ste vzali Dadu z Trinidadu? Boli ste tam? A prečo Dade z Trinidadu vidno na obrázku v knižke prsia?

V Trinidade som zatiaľ nebol, ale rád by som sa tam niekedy pozrel. No a tie prsia jej vidno preto, lebo Dada bola zvyknutá obliekať sa ako jej predkovia podľa africkej módy. Keďže je tam veľmi horúco, môžu tam ľudia chodiť skoro *nahatí* a pritom to vôbec nie je *hambaté*... 😊

ROZHOVOR

Pán spisovateľ, prečo ste dali do jedenástej kapitoly básničku *Na planéte Solitere* a ako vám vôbec napadla?

V tejto kapitole je nielen básnička, ale aj celá rozprávka o dievčatku Sole, psíkovi Soliterérovi, ale aj o koláčikoch soláčikoch. Meno pochádza z latinského „sól“, čo znamená slnko, ale aj „sólus“, jediný, sám. Chcel som tým zdôrazniť, že na tej novej planétke Solitere žila malá Sola úplne sama.

Minulý rok sme pripravili na tabuľu kresby a obsah z knižky *Kocúr na kolieskových korčuliach*. Povedali ste ilustrátorovi, aby tak aj on urobil obsah v knižke *Malá princezná*? Je to veľmi podobné.

Je dosť možné, že to videl na fotografii z besedy. A „inšpiroval“ sa vami. To by bolo milé, nie?

Aké knižky ste čítali, keď ste boli malý chlapec? A čítali ste rád?

Predovšetkým som čítal tie knihy, ktoré mali na polici moji starší bratia, aj keď mi tvrdili, že tie knihy „ešte nie sú pre mňa“. O to väčšmi ma ich bavilo čítať.

Aké ďalšie knihy ste napísali pre deti a koľko ich je? Odkiaľ beriete nápady a prečo píšete práve pre deti? Odkedy píšete knihy pre deti?

Uf! Toľko otázok naraz! Napísal som vyše trinásť kníh pre deti, niektoré z nich sú zborníky, teda knihy, na ktorých sa podieľalo viac autorov. Určite by som medzi nimi rád spomenul tú prvú – Adelku Zvončekovú, potom Snehuliacke ostrovy alebo Máme Emu. Viem, že deťom sa páčila ešte knižka Podivuhodné príbehy siedmich morí, pretože v nej vystupujú hrdinovia so smiešnymi

menami, napríklad Móric Leňovský, gróf Mentol Krištof, či stroskotanec Robímsám. Nápady si obyčajne vycmúľam z prsta ☺ a svoju prvú knihu, leporelo Hádanky som napísal, keď som bol ešte na vysokej škole.

Oslovil už nejakého režiséra váš príbeh o *Malej princeznej*?

Áno, mňa! ☺ Pretože ja som dva v jednom, aj spisovateľ aj režisér a bol by som veľmi rád, keby sa mi podarilo divadelne spracovať aj túto knihu, podobne ako napríklad Petra Kľúčika, Veveričky, či Kocúra na kolieskových korčuliach.

Myslíte, že preklad *Malej princeznej* do češtiny je dobrý?

Áno, pani prekladateľke ušlo iba jedno slovo – „nespracé“. Preložila ho ako „nesežene“, čo je úplne iný význam. Ale inak je ten preklad presný, vtipný, výstižný. Teším sa z toho.

Premýšľate už nad nejakou ďalšou knihou?

Dokonca ju už mám napísanú. Jej hlavnou postavou je dievča, ktoré v živote neprečítalo jedinú knihu, preto má také trochu nezvyčajné meno: ANALFABETA NEGRAMOTNÁ. Príbeh sa odohráva v knižnici, takže tam sa naša „hrdinka“ určite stretne s nejakými knižnými postavami. Napríklad, aj s Pipi Dlhou Pančuchou.

Stretneme sa ešte niekedy?

Určite áno, super by bolo, keby ešte tento školský rok, napríklad začiatkom júna po vašej návšteve opery pre deti Kominárik. Chyťte sa všetci za gombík, aby nám to vyšlo!

Ďakujeme za rozhovor!

Otázky pripravili Ants

O PRÍRODE A ZVIERATÁCH

NÁŠ KOCÚR TIGI

V jedno skoré letné ráno, viac ako pred tromi rokmi, nám pod oknami nášho domu pišťalo malé šedé kľbko s tenkými pásikmi. Mamina s tatinom sa k tomu priblížili a zistili, že je to malé, ešte slepé mačiatko. Keďže tam pišťalo už asi hodinu, rozhodli sa ho vziať domov. Krmili sme ho injekčnou striekačkou kozím mliekom, masírovali bruško a nosili v dlaniach, lebo stále potreboval cítiť akoby svoju mamu. A pomaly rástol, prechádzal sa najprv len po záhrade, za plot ani labku nevystřčil. Ale keď sa blížila jar, začal objavovať aj svet okolo. Výlety boli čoraz častejšie a čoraz dlhšie. Ale veľmi často býval v záhrade na jeho obľúbených miestach ako napríklad pri dome na hojdačke, na skale, pod jabloňou. Často som sa s ním hrávala, najmä na schovávačku za kríkmi. Niekedy sa však stalo, že z výletu prišiel doráňaný. Potom sme museli s ním ísť k zverolekárovi. Po poslednom výlete mal aj veľmi poranené oko. V trnavskej zvieracej klinike mu oko ujo doktor operoval a zachránil. Celá naša rodina mala veľkú radosť. Veď Tigi je náš kocúr!

Júlia Moncmanová, 2. A

KROKODÍL

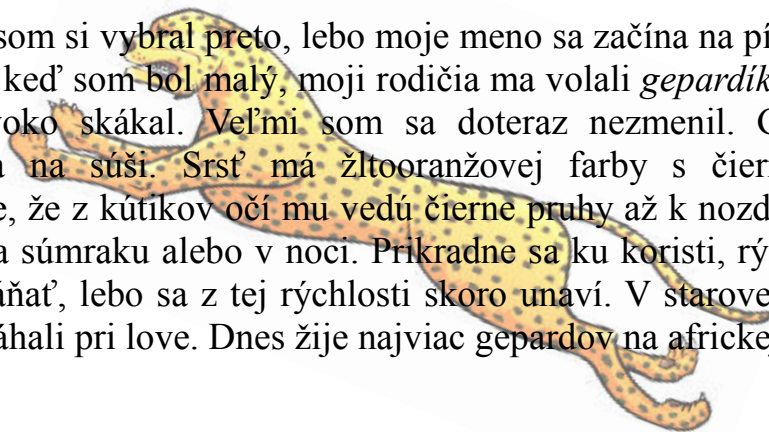

Najväčší z krokodílov je krokodíl morský. Tento hrôzu naháňajúci obor dorastá do dĺžky až 8 metrov a má tomu zodpovedajúce ozrutné čeľuste a zuby. Zaujímavé je, ako si čistí zuby. Čistí mu ich vlastne vták, ktorý mu vojde do papule a zobákom mu povyberá zvyšky potravy a cudzopasníky. Malé krokodíly si hľadajú cestu z vajec. Ako všetky plazy, majú aj ony zvláštny zub, ktorému vravíme vaječný zub. Slúži na to, aby sa prehrýzli cez škrupinku. A ako prenáša krokodília mama svoje práve narodené deti? Vezme ich opatrne do papule, a tak ich prenáša z jedného miesta na druhé. Krokodíla mám aj ako hračku. Dá sa mu otvoriť papuľa a hýbať chvostom. V prírode by som ho ale stretnúť nechcel!

Leonard Mohňanský, 2. A

GEPARD

Toto zviera som si vybral preto, lebo moje meno sa začína na písmeno G, tak ako meno tohto zvieratka. A keď som bol malý, moji rodičia ma volali *gepardík*, lebo som ako gepard rýchlo behal a divoko skákal. Veľmi som sa doteraz nezmenil. Gepard je mačkovitá šelma, najrýchlejšia na súši. Srst má žltoranžovej farby s čiernymi bodkami. Špeciálnym znamením je, že z kútikov očí mu vedú čierne pruhy až k nozdrám – akoby mu tiekli čierne slzy. Loví za súmraku alebo v noci. Prikradne sa ku koristi, rýchlo vyštartuje, ale nedokáže ju dlho naháňať, lebo sa z tej rýchlosti skoro unaví. V staroveku ľudia učili gepadry loviť, aby im pomáhali pri love. Dnes žije najviac gepardov na africkej savane.

Gregor Kočan, 2. A

A VŠELIČO INÉ ...

JARNÉ PRÁZDNINY

ŽDIAR

Cez jarné prázdniny sme boli celá rodina na lyžovačke v Ždiari. Bývali sme v penzióne Patrik, ktorý bol ako drevenica. Boli sme tam od soboty po sobotu. Skoro každý deň sme lyžovali. Ráno sme mali hodinu s inštruktorom a potom sme lyžovali s rodičmi. Na obed sme chodili do reštaurácie na slepačiu polievku. Po obede sme sa v penzióne hrávali s ostatnými deťmi. Naša najobľúbenejšia hra bola schovávačka. Večer sme s dospelými hrávali rôzne spoločenské hry. Posledný deň sme sa boli povoziť na saniach, ktoré ťahali kone. Bol to môj najväčší zážitok.

Laura Isabel Lešová, 2. A

MOJE PRÁZDNINY

Cez prázdniny som bola u Ali a Peťky, v múzeu, u kamarátov a doma. U Ali a Peťky sme sa hrali, chodili von a ešte sme aj spolu varili. Ja som večer s Peťkou pozerala seriál Tisíc a jedna noc. V múzeu sme sa boli pozrieť na výstavu. Bola zaujímavá aj poučná. Najviac sa mi páčili motýle a drahokamy. Bola som veľmi prekvapená, čo všetko tam majú. Odporúčam vám tam ísť. U kamarátov sme boli na veľkej vychádzke pri vodopádoch. Hrali sme sa tam na bobry. Na stromoch sme našli ohryzené miesta od bobrých zubov. Doma sme pozerali film Princezná a žaba. Potom sme sa boli bicyklovať okolo nášho domu. A medzitým všetkým som robila úlohy.

Emma Sekulová, 2. A

ÚŽASNÁ DOVOLENKA NA MAURÍCIU

Počas jarných prázdnin som bol s rodičmi a sesternicami na ostrove Maurícius. Ostrov Maurícius leží v Indickom oceáne. Náš hotel sa volal Le Victória a bol priamo na pláži. Všade okolo hotela rástli palmy. Každý deň sme sa kúpali v mori. More bolo teplé a voda bola priehľadná. Už neďaleko pláže boli v mori koralové útesy. S tatinom sme sa veľa potápali a šnorchlovali. Medzi koralami som videl plávať rôzne farebné ryby a morských ježkov. Ja som vylovil aj hviezdicu. Bola krásna červená. Zbierali sme aj mušle a stavali hrady z piesku. Jeden deň sme boli na krokodílej farme La Vanille. Videl som tam krokodíly nílске, jašterice, netopiere, opice, rôzne ryby a korytnačky slonie. Sú to najväčšie suchozemské korytnačky na svete. Môžu vážiť až 300 kg. Mohli sme sa medzi nimi voľne pohybovať aj ich chytať, ale museli sme dávať pozor, aby nás nepohrýzli. Fotil som sa tam aj s naozajstným krokodíлом. V obchode som si kúpil prívesok s pravým krokodílím zubom. Naozajstný zážitok ale pre mňa bol, keď som videl naozajstné malé vačice s ich veľkou mamou. Jedol som tam aj všelijaké ovocie, ktoré u nás nerastie. Zažili sme aj dve malé tropické búrky. Vedeli ste, že ma Mauríciu kedysi žil vták dodo, ktorý vyhynul asi pred 300 rokmi? Nežil nikde inde na svete, a preto sa stal symbolom tohto ostrova. Jedného plyšového som si doniesol domov.

David Ormandy, 2. A

A VŠELIČO INÉ ...

MOJE JARNÉ PRÁZDNINY

Na jarné prázdniny som sa veľmi tešil. Strávil som ich u mojej starkej. Bola tam zábava. Každý deň som pozoroval vtáčiky, ako prilietajú ku krmidlu a vyzobávajú dobroty, ktoré im tam sypeme. Keď všetko vyzobú, klopujú zobáčikmi na okno. Je to veľmi milé. Prilietajú tam sýkorky modrohlávky, vrabce, drozdy, ale aj pán doktor d'ateľ niekedy priletí. Cez prázdniny som tiež navštívil výstavu modelárskych vláčikov. Najviac sa mi tam páčilo mesto, kde okrem vláčikov jazdili aj autobusy a autá. Zaujímavé bolo, že keď jazdili, dávali prednosť vlakom a dodržiavali dopravné predpisy. Cez prázdniny mi bolo skrátka dobre.

Oliver Pučík, 2. A

NA KYSUCIACH

Prázdniny som strávila v Čadci a v Čiernom. Vybrali sme sa na túru s bratrancom Lukášom. Zobrali sme so sebou psíkov Nelu a Kuba. Vystúpili sme na kopec Hrčava, ktorý sa nachádza už na Morave. V ohrade blízko lesa sme videli stádo divokých sŕn. Oddýchli sme si v dedinskej krčme, kde som si dala čaj. Bol to pre mňa namáhavý výlet, ale zato príjemný. Cestou naspäť sme sa s Lukášom šmýkali po zľadovatenom potoku. Potom som bola so sestrou Lindou v Čadci a tam sme sa hrali. Boli to pekné prázdniny! Bola to zábava!

Laura Kupková, 2. A

LYŽOVAČKA

Cez jarné prázdniny sme boli na lyžovačke na Donovaloch. Donovaly sa nachádzajú na strednom Slovensku pri Banskej Bystrici. Boli sme ubytovaní v penzióne. Lyžovala som sa s inštruktorom a s mamou. Lyžovala som aj na lanovke. Jedenkrát som bola aj na nočnom lyžovaní. To bola paráda! Na Donovaloch bolo pekne a dobre.

Laura Herbecová, 2. A

V MAĎARSKU

Časť jarných prázdnin som strávil s rodičmi doma, pretože mali prácu, a tak som im trochu pomáhal. Všetličo vybavovali, ja som upratoval hračky v detskej izbe alebo sme išli s tatinom a psom Amorom na prechádzku. Druhú časť prázdnin som trávil v Maďarsku v meste Sopron. Od Bratislavy je vzdialené približne 40 km. Boli sme tam štyri dni a tri noci. Veľmi radi tam chodievame, pretože sa dobre vybláznime v termálnom bazéne, vyhrejeme v saune a keď je teplo, chodíme na prechádzky okolo hotela. Poprechádzali sme sa aj v historickom centre mesta a pozreli sme si pozostatky rímskych hradieb. Aj teraz nám tam bolo veľmi dobre. Vyskúšali sme aj všelijaké dobré jedlá. Najviac mi vždy chutí perkelt s haluškami. Veľmi rád by som tam išiel ešte raz.

Lukáš Lipka, 2. A

A VŠELIČO INÉ ...

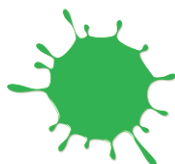
CHLAPCI Z ANTS PO HODINE PÍSANIA ...

Lukáš Lipka, 2. A

Gregor Kočan, 2. A

Po Vianočných prázdninách sa nás Vierka pýtala, ako sa páčilo rodičom vianočné číslo časopisu. Oliver K. mal na strome vianočných želaní veľmi krásne pranie: Želám si svetový mier.

Vierka: - A vaši čo povedali?

Oliver: - Moja mama sa dojala.

V triede Ants je dobrým zvykom na všetko reagovať: Hurá!

Vierka oznámila, že bude rodičovské.

Trieda: - Hurá !!!

Vierka: - Čo sa tešíte, veď vy na rodičovské nechodíte.

Zo zadnej lavice sa ozvalo: - No konečne im všetko vysvetlíš, aby zase niečo nedomotali!

Perličky z besedy s pánom Uličianskym:

Deti dávali otázky, prečo som napísal to a tamto. Nepamätal som si presne, o ktorý detail ide, tak som sa cielene začudoval: – To je tam napísané? Zaznela pohotová odpoveď: - Veď hádam vieš, čo si písal.

Rozprával som o tom, aký som bol poriadkumilovný, perfekcionista, kým som nemal doma kocúra. Teraz to už v mojom byte vyzerá trochu inak.

Ozve sa uznanlivo: – Teraz si už normálny.

O DVOCH BUBLINKÁCH

E. Šekulová